

ע"פ 14019/09/19 - טל תיכונב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 14019-09-19 תיכונב(אסיר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14210083789

בפני	כבוד השופט אברהם בולוס
המערער	טל תיכונב (אסיר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בחיפה (כבוד השופט רונה פרסון) מיום 2.7.19 שניתן ב-תת"ע 7625-02-18 (להלן: "גזר הדין").

2. כנגד המערער הוגש לבית המשפט קמא כתב אישום שבגדרו יוחס למערער נהיגה ביום 1.11.17 ברכב מנועי (אופנוע) כשמעולם לא היה מורשה לנהוג בסוג רכב זה, וזאת בניגוד לתקנה 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], וגם נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף בניגוד לסעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל-1970.

3. המערער הודה במיוחס לו בכתב האישום והצדדים הציגו את טיעוניהם לעונש. בגזר הדין ולאחר שבית משפט קמא נתן את דעתו לעובדה שאין זו הפעם ראשונה בה המערער אוחז בהגה בהיותו בלתי מורשה, אלא הפעם שנייה, לעברו התעבורתי והפלילי, וכן לעובדה שהמערער לא תיקן את המחדל ולא קיבל רישיון נהיגה מתאים לאופנוע, אזי סבר כי במקרה זה יש להחמיר עם המערער ולהעביר לו מסר תקיף ומרתיע. לאור זאת, ולאחר שבית משפט קמא שקל את כל השיקולים הוא דן את המערער, בין היתר, לעונשים שלהלן:

א. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 חודשים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא כי המערער לא יעבור בתוך של 3 שנים עבירה של נהיגה בפסילה, או עבירה של נהיגה כאשר אין הוא מורשה לנהוג באותו סוג רכב.

ג. קנס בסך של 2,000 ₪.

4. עם גזר דין זה המערער לא השלים והוא הגיש את הערעור שמונח כעת בפניי. לגישתו, בית משפט קמא החמיר יתר על המידה בקביעת העונש, הן באשר לאורך תקופת הפסילה, המאסר המותנה וגם הקנס. המערער טען, כי עונש זה סוטה מרמת הענישה הנהוגה במקרים אלה, והסביר כי מזה חודשים הוא עצור בתיק אחר, נעדר כל הכנסה ואין ביכולתו לשלם גם לא חלק מהקנס.
5. מנגד המשיבה סמכה את ידיה על גזר דינו של בית משפט קמא, אשר בעיניה הינו ראוי ומאוזן. המשיבה הדגישה כי בית משפט קמא דווקא התחשב במערער, נתן את דעתו לכלל הנסיבות והשיקולים, ובפועל העונש שנקבע מגלם בחובו גם את טענותיו של המערער.
6. לאחר ששקלתי את הטענות הצדדים ועיינתי בתיק קמא, אני סבור כי דין ערעור זה דחייה.
7. ראשית אזכיר, כי אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בעונש אלא במקרים מיוחדים, כמו טעות בולטת או סטייה משמעותית מרמת הענישה הנהוגה ומקובלת (ע"פ 513/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (4.12.13)). במקרה זה העונש שנקבע בהחלט סביר בשים לב לחומרת העבירה, המסוכנות הנשקפת ממנה כלפי הציבור וגם עברו התעבורתי של המערער.
8. עבירה זו הינה חמורה נוכח הסכנה לפגיעה במשתמשי הדרך : **"לגופם של דברים, המבקש נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן עוברי אורח. ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור"** (רע"פ 2666/12 אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל, פס' ז (23.4.12)). בעניין זה העונש שהושת על הנאשם בגין ביצוע העבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, כלל 7 חודשי מאסר בפועל, וערכאות הערעור לא ראו להתערב בעונש שנמצא סביר והולם את חומרת העבירה; (ראו גם רעפ 3104/11 נידאל פדילה נ' מדינת ישראל, פסקה ז' (4.5.2011)).
9. האמור לעיל מהווה תימוכין למסקנתי כי בקביעת העונש ביהמ"ש קמא אף היקל עם המערער, ביחוד נוכח העובדה שלחובתו הרשעה קודמת בגין אותה העבירה (משנת 2014). עבר זה וחומרת העבירה מחייבים הטלת עונש מרתיע תוך העברת מסר ברור ותקיף.
10. ועוד, בקביעת העונש ביהמ"ש קמא גם נתן את דעתו לנסיבותיו האישיות של המערער, לעובדה כי הודה במיוחס לו וחסך בכך את זמנם של כל המעורבים, ובפועל לא הותיר נסיבה, שיקול או פרט רלוונטי שלא שקל.
11. העונש שקבע ביהמ"ש קמא לא מצדיק את הערבותה של ערכאת הערעור, ומכאן דין הערעור דחייה.

המזכירות תשלח פס"ד זה לצדדים.

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ט, 25 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.